

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 359/2021
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије Министарство финансија ПУ Филијала Земун, које заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења неистинитости исправе, одлучујући о сукобу надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 16.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 5613/15 од 07.05.2018. године, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5613/15 од 07.05.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је неистинита потврда Министарства финансија-ПУ Филијале Земун од 07.11.2007. године. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужилац АА из ...

Апелациони суд у Београду се решењем Гж 7202/18 од 27.09.2018. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби налазећи да је у конкретном случају предмет тужбеног захтева утврђење неистинитости исправе, те да је за оцену надлежности за одлучивање о жалби меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби износом од 310.000,00 динара. Налазећи да се ради о спору мале вредности, по правноснажности решења предмет је доставио Вишем суду у Београду.

Виши суд у Београду није прихватио надлежност, сматрајући да је у конкретном случају предмет спора поништај потврде Министарства финансија-ПУ Филијала Земун, па за оцену надлежности за одлучивање о жалби није меродавна означена вредност предмета спора и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.... 55/14) Врховни касациони

суд је нашао да је за одлучивање о жалби тужиоца, изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према члану 468. став 1. 3. и 4. ЗПП спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По члану 33. став 1. Закона о парничном поступку ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узеће се тај износ, док је ставом 2. истог члана прописано, да у другим случајевима ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Према члану 469. ЗПП споровима мале вредности не сматрају се спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине. По члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова између осталог на пресуде у споровима мале вредности.

С`обзиром на то да се тужбени захтев не односи на новчани износ, стварна надлежност према члану 33. став 2. ЗПП се одређује према вредности предмета спора која је означена у тужби. Означена вредност предмета спора од 310.000,00 динара (што представља динарску противвредност износа 2.583 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 120,0085 динара за 1 евро) очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је пресудом која је донета у конкретном случају, одлучено у спору мале вредности, па се стварна надлежност за одлучивање о жалби против пресуде основног суда, цени у смислу одредбе члана 33. став 2. у вези члана 468. став 1. и 4. ЗПП. Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“, бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Београду.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић